

Aἰλουαῖωνες, ± 170, kopien 13., Ptolemaeus II 11.

,,H E L V E S D I C” [Hontenis : Zl] :: Heluesdic, 1221, S D 568.

Germ. *Albis*, gen. van hydroniem *Albi-* (?) + *dīka-* m. „dijk”.

HELVOORT : Nb :: Hellevorth, 1192, X E 10256/1.

Germ. *halu-* „afhellend” (?) + *furdu-* m. „doorwaadbare plaats in een beek”.

HELWEG [Heiligenhaus : Dd] :: Hilincueg (lies : Hilinuueg), 875 kop. 10., D W IX a 1 a, 15 r°.

HELWERD [Kantens : Gr] :: Heleuuyrd, 1^e helft 9^e kop. 1^e helft 11^e, Le W 11 v°. — Helaguard, 1^e helft 11^e, D W IX a 1 b, 13 v°. — Helauurd, eind 11^e, ib., 24 r°.

Germ. *halu-* „afhellend” of *hailaga-* „heilig, heilbrengend” + *wurpi-* f. „woerd : kunstmatige heuvel in zee- en rivierkleigebied”.

,,H E L Y O L V E S P U T H E N” (onb. ± Heeswijk : Nb) :: Helyolues puthen, (1205-33), Berne.

Germ. *Haliwulfas* „van Haliwulf” + *put-jim*, dat. plur. bij *putja-* m. „put”.

HELZINGEN = fra. Hachiville : Lx :: Alchisilla, (1130-31) kop. 3. dez. 13., I SMC n° 151. — Achisilla, (± 1131?), I SM 34.

HEM : Li :: Ham, 1136, Pa K 22/9(5); (1123-46) cop. ± 1175, T C n° 29; ± 1175, T B 21 r°; 1188, L 27 H 16/233; 1190 cop. ± 1191, T C n° 71; 1217, S Z 26; 1222, L G L.

Germ. *hamma-* m. „langue de terre se projetant en terrain d’inondation”. Il s’agit ici d’un segment s’avançant dans les marais de la Marque.

HEM-HARDINVAL : Am :: Ham, 1108, Am 66 H 2; 1175, Mze II 181/4; 1176, Am 66 H 2; 1183, Mze II 182/2.

Idem.

HEM-LENGLET : Ca :: Hammi (gén.), 878

cop. 18e, Ca 987, 110 v°; 1180, L G G. — Ham, 1161, L 36 H 64/679 et 274/4396; 1163, L 36 H 64/681; 1167, L 36 H 274/4397; 1168, L 8 H 29/395.

Idem. Il s’agit ici d’un *ham* s’avançant dans les marais de la Sensée.

HEM [Amiens : Am] :: Ham, 1125, Mze II 226/1; 1215, Mze II 211/1.

Idem.

HEM [Oudenburg : Oo?] :: Hem, 1087 vals 1141, B 6637; 1130, B 6642.

Germ. *hamma-* m. „landtong uitspringend in overstromingsgebied”. In de kuststreek : „hoek buitendijks land uitspringend in het water of in land dat nog onderhevig is aan ebbe en vloed”; zie Beekman, Aanvullingen, p. 229-230. Ingueoons vocalisme.

HEM [Ramskapelle : Vn] :: Hem, 1183, S D 227; 1197, S D 253; 1205, S D 507; 1221, S D 566.

Idem.

HEM (onb. ± Wonseradeel : Fr) :: Hem, 855 kop. begin 10^e, D W IX a 1 a, 3 r°. Idem.

HEMBEKE [Paulatem : Ou] :: Heembcke, 838 kop. 941, ed. DB, p. 131. — Hembeke, midden 11^e, kopie van het vorige, G LT 60 r°. — Henbeka, 3^e kwart 12^e kop. ± 1177, G E 3, 120. — apud Hentbecam, ± 1185, G E 3, 148(9). Germ. *hain* „zegge” (*carex stricta*) + *baki-* m. „beek”.

HEMBISE [Cambron-Saint-Vincent : Mo] :: Hainbise, 1199 cop. fin 13^e, So 55 r°. — Hembise, 1200, G G.

Germ. *hain* „*carex stricta*” + *baki-* m. „ruisseau”.

HEMBSEN : Dt :: Hemmedesun, 1019 kop. mitte 12., Ka vita Meinwerci, 45. — Hemmedessun, (1015-25) kop. id., ib. 53, 60. — Hemmadasson, 1036 kop. id., ib. 130.

Germ. *Hammihapas hūsum* „zu den Häusern des Hammihap”.

HEMDEN : Mü :: Hemidene, 10., D W IX